

DECIZIE

03 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecători

Maria Ghervas
Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Dumitru Mardari
Victor Burduh

judecând recursul declarat de către Ion Voinovan,
în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de
către Ion Voinovan și Mihai Voinovan împotriva Întreprinderii Municipale de
Gestionare a Fondului Locativ nr.5, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni
„Termoelectrică” și Întreprinderea Municipală „Infocom” cu privire la recunoașterea
legalității răspunsului și excluderea din factură a sumei,

împotriva deciziei din data de 16 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin
care s-a respins apelul declarat de către Ion Voinovan și Mihai Voinovan împotriva
hotărârii din data de 11 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central,

constată:

La 13 februarie 2018 Ion Voinovan și Mihai Voinovan au depus cerere de
chemare în judecată împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului
Locativ nr.5 (în continuare ÎMGFL nr. 5), prin care au solicitat recunoașterea
ilegalității răspunsului ÎMGFL nr.5 și obligarea ÎMGFL nr. 5 de a exclude datoria în
sumă de 5 044,13 lei din facturile plăților curente lunare.

În motivarea cererii de chemare în judecată Ion Voinovan și Mihai Voinovan au
indicat că prin hotărâre judecătorească irevocabilă s-a încasat de la aceștia în mod
solidar datoria pentru plata serviciilor comunale în mărime de 5 044,13 lei.

În procedura executorului judecătoresc al Oficiului de Executare Botanică, Oxana
Guriev, s-a aflat spre executare titlul executoriu cu nr.2-2058/07 din 12 martie 2008
privind încasarea de la Ion Voinovan și Mihai Voinovan a sumei de 5 044,13 lei. Prin
încheierea executorului judecătoresc din data de 27 mai 2010, au fost aplicate măsuri
asigurătorii, în scopul asigurării executării documentului executoriu nr. 2- 2058/07 din
12 martie 2008.

La 28 iunie 2010 titlul executoriu nominalizat a fost restituit creditorului următor
ÎMGFL nr.5, iar măsurile asigurătorii aplicate prin încheierea de asigurare a executării

din 27 mai 2010 au fost anulate prin încheierea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 29 aprilie 2015.

Astfel, în opinia reclamantilor ÎMGFL nr. 5 a omis termenul de trei ani de prezentare repetată a documentului executoriu spre executare, însă continuă să indice în facturile de plată lunare suma de 4 500,10 lei, suma de 310,33 lei pentru deservirea blocului și suma de 233,50 lei ca taxă de stat, ceea ce în total constituie datoria de 5 044,13 lei.

În scopul soluționării litigiului pe cale amiabilă, la 03 ianuarie 2018 reclamantii s-au adresat cu cerere prealabilă către ÎMGFL nr. 5, prin care au solicitat excluderea sumei de 5 044,13 lei din facturile de plată lunare. Prin răspunsul ÎMGFL nr. 5 a fost refuzat în excluderea sumei, motivând că întreprinderea nu are împuterniciri de a efectua careva modificări sau recalculări în bonurile de plată a consumatorului.

Prin încheierea din data de 20 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central au fost atrași în calitate de intervenienți accesorii SA „Termoelectrica” și ÎM „Infocom”.

Judecătoria Chișinău, sediul Central prin hotărârea din data de 11 iunie 2018 a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către Ion Voinovan și Mihai Voinovan.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 23 ianuarie 2019 s-a respins apelul declarat de Ion Voinovan și Mihai Voinovan, s-a menținut hotărârea din data de 11 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

Curtea Supremă de Justiție prin decizia din 22 mai 2019 a casat decizia din 23 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, cu restituirea cauzei pentru examinarea la Curtea de Apel Chișinău.

Prin decizia din data de 16 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de către Ion Voinovan și Mihai Voinovan împotriva hotărârii din data de 11 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

Împotriva deciziei instanței de apel a depus recurs Ion Voinovan, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului Ion Voinovan a indicat că hotărârile instanțelor de judecată sunt neîntemeiate și pasibile de a fi casate, concluzia instanței de apel, precum că din datoria calculată în perioada ianuarie 2011- decembrie 2017 a fost exclusă suma de 5 168,32 lei, este eronată, deoarece în luna septembrie 2016 suma de 5 168,32 lei a fost exclusă din bonul emis de intermediarul ÎM „Infocom”, însă trecută ca datorie către SA „Termoelectrica”, astfel nefiind exclusă complet din datorii.

La etapa examinării procedurii de admisibilitate a recursului, prin prisma articolului 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a verificat dacă actul judecătoresc de dispoziție recurat poate constitui obiectul recursului, dacă cererea dedusă judecătii este formulată de persoana îndreptățită, dacă aceasta nu a fost depusă în mod repetat și dacă a fost declarată în termen.

La caz, obiectul prezentului recurs se referă la decizia din data de 16 octombrie 2019, emisă ca instanță de apel, care intră în categoria de acte specificate în articolul 244, alin. (1) din Codul administrativ. Cererea de recurs nefiind depusă în mod repetat, fiind depusă de către o persoană împuternicită.

Succesiv, completul de admisibilitate a constatat că în sensul art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Astfel, completul de admisibilitate a opinat că, în speță, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece decizia Curții de Apel Chișinău datează cu 16 octombrie 2019, notificată lui Ion Voinovan la 22 noiembrie 2019, care și-a exercitat dreptul de contestare prin depunerea recursului motivat la data de 13 decembrie 2019.

De asemenea s-a constatat că la 04 martie 2020 Curtea Supremă a Justiției a expedit în adresa intimaților copia recursului, însă până la data examinării recursului, intimații nu au beneficiat de dreptul său și nu au depus referință asupra recursului.

La 20 mai 2020, examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ion Voinovan, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție l-a numit spre examinare în fond, în complet de cinci judecători.

Verificând argumentele invocate în recursul depus de către Ion Voinovan pe baza materialelor din dosar, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a ajuns la concluzia de a-l admite și a casa integral decizia din data de 16 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, cu restituirea cauzei la rejudecare în instanța de apel, din următoarele motive.

Conform articolului 247 din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată.

Articolul 248 din Codul administrativ stipulează la alin. (1) lit. d) că, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă decizie prin care casează integral decizia instanței de apel și restituie cauza instanței de apel dacă, în baza limitelor stabilite de lege ale examinării recursului, nu poate adopta o soluție finală în acest caz.

Colegiul specializat consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al recurentului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea cauza *García Ruiz vs Spania* (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag. 26; *Moreira Ferreira vs Portugalia* (nr. 2) (Marea Cameră); 11 iulie 2017, parag. 84).

La 13 februarie 2018 Ion Voinovan și Mihai Voinovan au depus prezenta cerere de chemare în judecată, prin care au solicitat excluderea din facturi a datoriei încasate prin decizia din 12 martie 2008 a Curții Supreme de Justiție.

Instanțele de judecată au emis hotărârile sus-menționate, reținând în baza capitolului VI din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, că cererea de chemare în judecată este neîntemeiată, deoarece excluderea sau recalcularea unor sume din facturile de plată pentru serviciile locative, comunale și necomunale poate avea loc doar în cazurile când în procesul de calculare a acestora s-au admis erori

de calcul ori din anumite motive serviciile nu au fost prestate sau au fost prestate necalitativ.

La caz, din calculul descifrat al sumelor pentru serviciile prestate rezultă că, la finele lunii septembrie 2016 la rubrica datorii la serviciile comunale era indicată suma de 10 147,31 lei, iar la rubrica „recalculat” – suma de 5 168,32 lei. În acest context instanțele de judecată au concluzionat că după excluderea sumei debitoriale la finele lunii septembrie 2016, această sumă nu se mai regăsește ulterior atât la rubrica „datorii” cât și la „datorii curente”, dar cuantumurile celorlalte sume îndreptate spre plată pe numele reclamantului, sunt sume care înglobează datorii la alte servicii prestate și nicidecum pentru energia termică sau energia termică în apă caldă.

Colegiul lărgit conchide că instanțele de judecată, descriind circumstanțele cauzei în cronologia lor și cercetând probele prezentate, incorect le-au apreciat, adoptând o soluție prematură privind respingerea cererii de chemare în judecată.

În argumentarea opiniei sale instanța de recurs reține următoarele.

Ion Voinovan domiciliază pe adresa str. xxxxx ap. xxxxx din mun. Chișinău și beneficiază de serviciile prestate de către ÎMGFL nr. 5. Anterior prezentului litigiu instanțele de judecată au examinat cauza civilă la acțiunea ÎMGFL nr. 5 împotriva lui Ion Voinovan și Mihai Voinovan cu privire la încasarea datoriei pentru agentul termic și deservirea locului locativ pentru perioada anilor mai 2004- decembrie 2006.

Astfel, prin decizia din data de 12 martie 2008 a Curții Supreme de Justiție recursul declarat de Ion Voinovan a fost admis, s-a modificat hotărârea din data de 25 octombrie 2007 a Curții de Apel Chișinău, prin aplicarea termenului de prescripție, s-a încasat în mod solidar de la Ion Voinovan și Mihai Voinovan în beneficiul ÎMGFL nr. 5 datoria pentru serviciile locativ-comunale privind energia termică și deservirea blocului în sumă de 4 810,63 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 233,50 de lei, în total suma de 5 044,13 lei. (f.d. 25-27, vol.I)

Hotărârea instanțelor de judecată a fost pusă în executare silită.

Prin încheierea din 28 iunie 2010 a Șefului Oficiului de executare Botanica al DEMJ s-a aprobat procesul-verbal din 19 mai 2010 de constatare a imposibilității de executare a documentului executoriu din 12 martie 2008 privind încasarea de la Ion Voinovan în beneficiul ÎMGFL nr. 5 a sumei de 5 044,13 de lei și a fost restituit documentul executoriu creditorului urmăritor. (f.d.13, 14, vol.I)

Prin încheierea din 29 aprilie 2015 a Judecătorei Botanica, mun. Chișinău s-a admis parțial contestația depusă de Ion Voinovan și Mihai Voinovan, s-au anulat măsurile de asigurare a executării instituite prin încheierile nr. 17-130r/10 din 27 mai 2010 și nr. 17-131r/10 din 27 mai 2010 privind asigurarea executării documentului executoriu. (f.d.17-21, vol.I)

Din informația prezentată de ÎM „Infocom” despre achitarea serviciilor locativ-comunale de către Ion Voinovan, domiciliat pe adresa str. xxxxx, ap. xxxxx, mun. Chișinău, pentru perioada noiembrie 2001- decembrie 2017, rezultă că la sfârșitul perioadei a acumulat o datorie în mărime de 11 259,75 lei. (f.d.198-222, vol.I) Totodată, se observă că pentru luna septembrie 2016 la energia termică (încălzire) a fost exclusă suma de 4 727,04 lei, iar pentru energia termică (apă caldă) suma de 349,34 lei. (f.d. 220, vol.I)

Potrivit ordinului de încasare a numerarului pentru luna noiembrie 2017, eliberat de către ÎM „Infocom”, datoria la serviciile locativ- comunale pentru apartamentul nr. xxxxx, din str. xxxxx, mun. Chișinău constituie suma de 10 702,79 lei, care include și

suma de 233,50 lei cu titlu de taxă de stat, încasată de la Ion Voinovan și Mihai Voinovan, prin decizia din data de 12 martie 2008 a Curții Supreme de Justiție și care face obiectul prezentei acțiuni. (f.d.7, vol.I)

Totodată, din materialele dosarului se mai observă că serviciul public- energia termică prestată de către SA „Termoelectrica” este gestionat de către SRL „Info Bon”.

Recurentul insistă că potrivit ordinului de plată pentru luna noiembrie 2017, eliberat de către SRL „Info Bon” se atestă o datorie la energia termică pentru apartamentul nr. xxxxx din str. xxxxx, mun. Chișinău în sumă de 4 763,24 lei, instanțele de judecată nu au verificat dacă această sumă a fost exclusă de ÎM „Infocom” și introdusă în informația furnizată de SRL „Info Bon” (f.d. 8, vol.I)

Nefiind de acord cu includerea în ordinele de plată a datoriei dispuse spre încasare prin decizia din data de 12 martie 2008 a Curții Supreme de Justiție, Ion Voinovan s-a adresat cu prezenta acțiune, prin care a solicitat excluderea din facturi a datoriei pentru serviciile locativ-comunale privind energia termică și deservirea blocului în sumă de 4 810,63 lei și cheltuielile de judecată sub formă de taxă de stat în sumă de 233,50 de lei, în total suma de 5 044,13 lei.

Colegiul lărgit amintește că instanțele de judecată ierarhic inferioare au respins cererea de chemare în judecată înaintată de către Ion Voinovan și Mihai Voinovan, statuând că, suma solicitată de a fi exclusă din facturile plăților curente lunare a fost exclusă în luna septembrie 2016, referindu-se la informația prezentată de ÎM „Infocom”.

Efectuând controlul judiciar al deciziei din 16 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, instanța de recurs ridică o problemă de drept procedural în ceea ce privește soluționarea de către instanța de apel a litigiului, care nu a elucidat toate circumstanțele importante speței, s-a abținut de a răspunde la toate întrebările (argumentele) ridicate în fața sa, fapt prin ce a încălcat normele de drept procedural și a emis o hotărâre nemotivată.

Potrivit jurisprudenței stabilite, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a învederat că unul din principiile legate de administrarea corectă a justiției se referă la hotărârile instanțelor de judecată, care ar trebui să explice în mod adecvat raționamentele pe care se bazează. Măsura în care se aplică această obligație de motivare poate varia în funcție de natura deciziei și trebuie determinată în funcție de circumstanțele cauzei (a se vedea *Moreira Ferreira*, ibidem, parag. 84; *Orlen Lietuva LTD. vs Lituania*, 29 ianuarie 2019, parag. 82).

Cu titlu de principiu, o decizie judiciară nu poate fi calificată ca fiind arbitrară până la constatarea unui prejudiciu efectiv adus corectitudinii generale a procedurii judiciare, cu excepția cazului în care nu sunt prezentate motive pentru adoptarea acesteia sau motivele date se bazează pe o eroare de fapt sau de drept evidentă manifestată de instanța internă, rezultând în o „negare a justiției” (a se vedea *Andelkovic vs Serbia*, 9 aprilie 2013, parag. 27; *Bochan vs Ucraina* (nr. 2), Marea Cameră, 5 februarie 2015, parag. 61 – 63; *Gelenidze vs Georgia*, 7 noiembrie 2019, parag. 28). Logica aflată la baza noțiunii de „eroare evidentă de apreciere”, astfel cum este utilizată în contextul art. 6 § 1 din Convenție, este fără îndoială aceea că, având în vedere că eroarea de fapt sau de drept comisă de instanța națională este atât de vădită încât este calificată drept „evidentă” – în sensul că nu ar fi putut fi comisă de niciun magistrat rezonabil – este posibil ca aceasta să fi adus atingere echității procesului (a se vedea *Dulaurans vs Franța*, 21 martie 2000, parag. 33 – 34). Totodată, o hotărâre

judecătorească care nu are niciun temei legal în dreptul intern și nu permite realizarea unei legături între faptele stabilite, dreptul aplicabil și rezultatul procesului, avea, în plus, un caracter arbitrar și trebuia interpretată drept o „denegare de justiție” (a se vedea Andelkovic, pre-citat, parag. 27).

Procedând la examinarea fondului recursului, Colegiul lărgit învederează că exigența motivării hotărârii judecătorești este o garanție a caracterului echitabil al procedurii și împotriva arbitrariului instanței de judecată. În acest caz, instanța de apel are obligația de a indica motivele raționamentelor sale și să facă referire la legea guvernantă a speței. Pe baza acestei analize juridice, instanța de apel trebuie să tragă concluziile de rigoare în urma examinării cererilor de apel. Etapele menționate trebuie să fie consecutive și să se afle într-o strânsă legătură logică, ceea ce consolidează ipoteza că soluția finală a instanței de judecată urmează să rezulte din partea motivată a hotărârii judecătorești.

În speță, Colegiul de control judiciar reține că Ion Voinovan a solicitat excluderea din facturi a datoriei încasate prin decizia din 12 martie 2008 a Curții Supreme de Justiție, indicând că titlul executoriu emis în baza acestei hotărâri a fost restituit ÎMGFL nr. 5 din motivul imposibilității executării acestuia, iar o ulterioară înaintare spre executare este tardivă. Instanța de apel în susținerea soluției sale de respingere a acțiunii a indicat că în luna septembrie 2016 datoria în mărime de 5 168,32 lei a fost exclusă, de către prestatorul de servicii, astfel pretențiile lui Ion Voinovan sunt neîntemeiate.

La acest capitol, instanța de recurs observă că nu este motivată concluzia instanței de apel în situația când, Ion Voinovan recunoaște că nu a achitat datoria, dar susține că documentul executoriu nu poate fi pus în executare, ori a expirat termenul de prescripție, iar ÎMGFL nr. 5 și SA „Termoelectrica” susțin că această sumă reprezintă datoria la serviciile comunale și nu poate fi exclusă din facturile de plată, decât doar prin stingerea ei. Prin urmare, ÎMGFL nr. 5 și SA „Termoelectrica” recunosc că suma contestată nu a fost exclusă din factură.

Mai mult, din materialele cauzei rezultă că Ion Voinovan solicită excluderea sumelor încasate prin decizia din data de 12 martie 2008 a Curții Supreme de Justiție și anume pentru serviciile de furnizare a energiei termice în sumă de 4 500 lei, pentru deservirea blocului în sumă de 310,53 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 233,50 de lei, în total suma de 5 044,13 lei. (f.d. 25-27, vol.I)

Din informația prezentată de ÎM „Infocom” despre achitarea serviciilor locativ-comunale de către Ion Voinovan, domiciliat pe adresa str. xxxxx, ap. xxxxx, mun. Chișinău, rezultă că în luna septembrie 2016 a fost exclusă suma de 4 727,04 lei pentru energia termică (încălzire) și suma de 349,34 lei pentru energia termică (apă caldă), iar suma de 233,50 lei pentru taxa de stat continue să fie inclusă ca datorie.

În aceste circumstanțe completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că instanțele de judecată nu și-au motivat clar concluzia privind respingerea acțiunii de excludere a datoriei în mărime de 5 044,13 lei, ori din materialele dosarului rezultă că a fost exclusă o altă sumă și pentru alte servicii.

Ion Voinovan a susținut că suma de 5 168,32 lei, exclusă în luna septembrie 2016 de către ÎM „Infocom”, a fost trecută de la ÎMGFL nr. 5 la datoriile SA „Termoelectrica” și gestionată în continuare de către SRL „Info Bon”.

Pentru a elucida acest aspect instanța de apel urma să examineze acest argument, ori din materialele dosarului rezultă că în luna septembrie 2016 a fost exclusă suma de 5 168,32 lei pentru energia termică din calculul prezentat de către ÎM „Infocom”, care nu mai gestionează acest serviciu. Totodată, urmează să verifice dacă această datorie se regăsește în ordinul de încasare a plății pentru energia termică (încălzire și apă caldă) pentru luna noiembrie 2017 emis de către SRL „Info Bon”, care a preluat gestiunea acestui serviciu.

Din analiza deciziei instanței de apel rezultă că instanța nu a dat răspuns acestui argument, deși acesta reprezintă un punct forte în soluționarea litigiului.

În acest context instanța de apel urma să verifice când evidența serviciului de energie termică a fost preluată de SRL „Info Bon” și care era datoria lui Ion Voinovan la momentul preluării serviciului și dacă suma de 4 500 lei datoria pentru furnizarea energiei termice dispusă spre încasare prin hotărârea judecătorească nu a fost inclusă în ordinul de plată eliberat de către SRL „Info Bon”, de altfel SRL „Info Bon” nefiind atras în proces.

De asemenea, se constată că Curtea de Apel Chișinău nu s-a expus asupra datoriei pentru taxa de stat în mărime de 233 lei, care de asemenea a fost dispusă spre încasare prin decizia din data de 12 martie 2008 a Curții Supreme de Justiție și care este contestată de către Ion Voinovan va fiind prescrisă la situația anului 2016.

Pe baza celor prezentate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că instanța de apel nu a analizat elementele descrise mai sus, nu a atras în proces persoanele juridice responsabile de gestionarea acestor servicii, precum nici nu a soluționat chestiunea privind succesiunea în drepturi.

Drept consecință, instanța de recurs acceptă criticile recurentului potrivit cărora instanțele de judecată au omis să răspundă adecvat la afirmația lui Ion Voinovan precum că datoria a fost exclusă de la ÎM „Infocom” și trecură la SA „Termoelectrica”, fiind gestionată de SRL „Info Bon”. Efectul acestor încălcări de legalitate, și anume, devierile procedurale și de administrare a dreptului material afectează calitatea hotărârilor judecătorești pronunțate în prima și a doua instanță.

În plus, Colegiul lărgit notează că în jurisprudența sa consecventă, Curtea Europeană a constatat în mod frecvent încălcări ale articolului 6 parag. 1 din Convenție, în special, în cauzele care ridicau probleme cu privire la motivarea hotărârilor judecătorești (a se vedea Fomin vs Moldova, 11 octombrie 2011, parag. 31 și 34; Mitrofan vs Moldova, 15 ianuarie 2013, parag. 54; Lebedinschi vs Moldova, 16 iunie 2015, parag. 31, 36; Nichifor vs Moldova, 20 septembrie 2016, parag. 30). Astfel, constatările de mai sus în sine ar putea fi o bază temeinică pentru stabilirea încălcării articolului 6 din CEDO.

În contextul celor relatate Colegiul lărgit concluzionează că instanța de apel prematur a respins cererea de chemare în judecată depusă de către Ion Voinovan, ori nu a verificat ce sume au fost excluse din calculul prezentat de către ÎM „Infocom” și dacă aceste sume nu se regăsesc în bonurile emise de către SRL „Info Bon”, nu s-a expus asupra sumei de 233 lei cu titlul de cheltuieli de judecată suportate pentru plata taxei de stat, care până în luna noiembrie 2017 figurează ca datorie în bonul de plată eliberat de către ÎM „Infocom”, nu a verificat dacă suma exclusă din calculul prezentat de către ÎM „Infocom” a trecut ca datorie la SA „Termoelectrica” și este inclus în ordinul de plată eliberat de către SRL „Info Bon”, precum și nu a atras în proces SRL

„Info Bon”, care a preluat evidența serviciului de furnizare a energiei termice și eventual succesiunea în drepturi a ÎMGFL nr. 5 cu SA „Termoelectrica”.

Drept consecință, instanța de recurs apreciază ca fiind superficiale concluziile instanței de apel ce au stat la baza respingerii acțiunii, ori nu a elucidat toate circumstanțele importante speței, nu a dat răspuns la toate argumentele ridicate în fața sa și nu a atras în proces toate persoanele a căror drepturi și obligații ar putea fi influențate prin eventuala admitere a cererii de chemare în judecată. Or, în cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a acorda părții, care a formulat acțiunea, posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a dreptului la un proces echitabil (speța Hiro Balani c. Spaniei, hotărârea din 09 decembrie 1994).

Actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți, ceea ce în speță lipsește.

Având în vedere caracterul încălcărilor săvârșite de instanța de apel, unica posibilitate de corectare a acestora este casarea deciziei din 16 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău și restituirea cauzei spre rejudecare.

O altă soluție decât aceea a trimiterii spre rejudecare ar echivala cu o validare și protejare a unor încălcări grave ale legii procedurale săvârșite de instanța de apel și cu o periclitate a sistemului judiciar în ansamblu, întrucât, dacă modul de abordare al Curții de Apel Chișinău ar fi însușit și de alte instanțe, s-ar ajunge la o inexistență de fapt a instanțelor de al II-lea grad de jurisdicție, la inutilitatea unei judecăți și, implicit, la o atingere severă adusă drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că corectarea erorii instanței de apel la judecarea cauzei în ordine de recurs nu este posibilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul Ion Voinovan, de a casa integral decizia din 16 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău și de a restitui cauza pentru rejudecare la Curtea de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 247 și art. 248, alin. (1), lit. d) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de către Ion Voinovan.

Se casează decizia din data de 16 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, emisă în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de către Ion Voinovan și Mihai Voinovan împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr.5, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” și Întreprinderea Municipală „Infocom” cu privire la recunoașterea legalității răspunsului și excluderea din factură a sumei, cu remiterea cauzei la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

în componența:
Președintele ședinței, judecătorul
judecători

Maria Ghervas

Ala Cobăneanu

Galina Stratulat

Dumitru Mardari

Victor Burduh